

записи могли считаться тексты, опубликованные проф. М. Грушевскимъ въ «Запискахъ тов. ім. Шевченка», относящіяся къ 1717—18 гг.

Въ числѣ рукописей Имп. Публ. библ. изъ собранія Залускаго обращаетъ на себя вниманіе по богатству содержанія значущаясь подъ шифромъ Польск. Q. XIV, № 97. Въ каталогѣ ова отмѣчена: «Rudnickiego, Domin. wiersze różne, i niektóre pieśni na noty położone (fol. 1: dotąd miserne dni przepędzone z notami) 56 л.» Это очень заношенная тетрадка въ четвертку, потнаго продолговатаго формата; половина передней корки переплета отломлена. На оборотѣ сохранившейся части записи: «Prof... P. Laurentis Gintowtt Soc. Jesu» и «P. Dominici Rudnicki Soc. Jesu». Согласно датѣ на л. 29, можно относить составленіе сборника по времени около 1713 года; при этомъ видо замѣтить, что пѣсни записаны не однимъ почеркомъ, а по крайней мѣрѣ четырьмя.

Сначала остановимся на содержаніи сборника, а затѣмъ приведемъ извлеченія изъ него, сохраняя орографію рукописи. Содержаніе сборника слѣдующее.

- л. 1.   Dotąd Misernę dni przepędzone
              Wiek moŷ przeżyty, życie stracone... съ нотами.
- л. 2.   Duma kozackaja: Oj kolib my znali
                                  I kolib wiedali...
              Съ нотами.
- л. 2 об.   Nubu (?) bysię młode lata prawie równiały,
              Gdyby się w swym nie odmienię statku chowały...
              Съ нотами.
- л. 3.   Kotły, do boju, Niechcę pokoju;
              W tromby polnego, Marsa bitnego—Uderzcie...
              Съ нотами.

- л. 3 об.   Ано (?) cośię литарзе pobili,
О marno rzecz, о marno rzecz—о ogon kobyli...
Съ нотами.
- Nic niema świat statecznego,
      Jedno gorze od drugiego—gorzałeczka grunt!
      Съ нотами.
- л. 4.   Perlo droga skarbu wielkiego,
Duszo miła, w grzechach zgniła...
Съ нотами.
- л. 4 об.   Jako róża Miedzy kołącym głogiem,
Tak Marya miedzy ludzkim Narodem...
Съ нотами.
- л. 5.   Zaiąc sobię siedzi pod miedzą,
A myśliwcy о nim niewiedzą.
Съ нотами.
- л. 6.   Ach Ukrainenko, bedna chodynenko teper twoja:
Zhinuli kozaki, dobre iunaki, ach krow moja.
Съ нотами.
- л. 6 об.   Trwoga koronie, lech we krwi tonie,
Na polskie Tatry biią iuz wiatry
      Z balthidij.
Съ нотами.
- л. 7.   Nic się nie trwożę, bom w tej opiece
Co mandat daiesz, wiatrom y kzećę (? uleceć).
Съ нотами.
- л. 7 об.   Renowata in sene Juventus.
Nim nastompio mary Hec (3) stary (2) Haec (2)
Jeszcze dosic w grobie należys się sobie, Hec...
Съ нотами.
- л. 8.   Hup, stary, hup, Hup, stary, hup.
J w starosci młode Kości młodych niemasz ....nosci.
Съ нотами.

- л. 8 об. Pastuszkowie bracia mili, kędy żeście chodzili...
Съ нотами.
- л. 9. Powiedźże mi żaczku uczony, co jest iedno.
Jeden Bog na Niebię y na ziemi...
- л. 9 об. Była Babusia Domu Bogatego,
Miała koziołka Barzą rogatego.
Съ нотами.
- л. 10. W drogę, w Drogę pokoju y wkraj szczęśliwosci.
Niechaj cie błogosławi Bog nasz z wysokosci...
Съ нотами.
- л. 11 об. Krucy w Rzymie witali Cesarza
U nas czasow tych kurczęta zegnali kucharza...
Съ нотами.
- л. 13. Nate note co «Trwoga w koronie» etc.
Dyskant: Ktoż od miłości co serca pali
Nas Chrystusowey gwałtem oddali...
- л. 14. Na traśunek dobry trunek, lepsza truna przecię
Wnet usmierzy płacz, kto wierzy, że gościem na
swiecie.
Съ нотами.
- л. 14 об. Gdy kurczęta z lamentem konały
Tak skrzydłastych w testamencie Hussitow zegnały.
Съ нотами.
- л. 16. Styczen, Xerxes nowy rzeki dał wodowy (w okowy?)
Ale nas Nie boli że wiosna w niewoli.
Съ нотами.
- л. 18. Nie nowa pod słońcem Rzeczy Alternata
Razurek będzie Saturnowy ..
Съ нотами.
- л. 18 об. Leca lata czyto łodz gdy nagle
padnie Zephir ua stroine żagle...
Съ нотами.

- л. 20. Hup skoczny Pasagon Dioklecyanie
W taniec kruże niewinney Zasluhu (?) Tyranie...
Съ нотами.
- л. 20 об. Vale Scholis.
W kąt szkoła w kąt (3) szkoła, w kąt (3)
Dosc nagryzły głowę mole,
Niech (iuz) pchły mieszkaią w szkole, w kąt
(повторяется первый стихъ).
Съ нотами.
- л. 20 об. Na moscie roscię trawa Murawa,
Spotkali żołniery, Polskie rycyry Brystkocho rawa...
Съ нотами.
- л. 21. Chodiu czerczyk ułeczkoiu, zwaliz ioho liboczkoju
Czerczyku, lubczyku, pieniazu, wietaziu, Pierapielon-
koz moy...
Съ нотами.
- л. 21 об. Bez wiesła, bez nawy daremne wyprawy,
..... Fetys gdzie zaniesła bez nawy, bez wiesła...
Съ нотами.
- л. 22. O Boze za cel serca nie biore,
lecz nie dla ognia nieto (?) się gorę...
Съ нотами.
- » Boze miłością twoią serce pała
bo twoia miłosc incepte (?) mu dała.
Съ нотами.
- л. 22 об. Straszliwego Maiestatu Panie
Zame grzechy płakac łez nie stanie.
Съ нотами.
- л. 23 об. O iedyna sere zabawo Naszych Zbawicielu
O iedynu(ch) misli naszych y Affektow celu.
Съ нотами.

- л. 24 об. Sam ia neznaiu, jak na swety zyty,
Wywszy s tyłom na zemli Bochu nie chrieszyty.
Съ нотами.
- л. 25. A mam ze ia Mego Jezusa Miłego,
Nie czyniłem nic dobrego dla miłosci Iego.
Съ нотами. Текстъ краткій, какъ въ позднѣйшихъ
«Kantyczkach».
- л. 25. Pozdmy (sic) z ochoto Panu chwałę daumu.
A iego łaskę zawsze wyznawaumu...
Съ нотами.
- л. 25 об. Zycię Niemiłe a sercę troskliwe,
Mysl niespokojna y chęci pierzchliwe.
Съ нотами.
- л. 26. Oy da poszła Mejla do szkoły
Da zamknuła Lejzora w komory...
Съ нотами.
- л. 27. Elogium Samogitiae.
Zmuydska ziemia, zmuydskie kraie
y gdzie mędrukalskie (?) gaie...
Съ нотами.
- л. 27 об. Solennia Bacchanaliorum.
Erat quodam dies festus dum vocatur ad comestus
Abbas simul et molestus priorum Familia...
Съ нотами.
- л. 28. Ockniy się Duszą przerwi sen twardy
A nie czyn biednemu (?) wzgardy.
Съ нотами.
- л. 28. O quam decora, plusquam aurora
Regina coeli eexreris...
- л. 28. Plausus suburbani a Bursites (sic) Grodnensibus
decantati.

Teraz pogoda | przy skowronkach lub Niedzwie...
Amphiona ale Dzieńki (?)... крайне неразборчиво.
Съ нотами. Благодарность ректору.

- л. 29. Plausus sub Urbani Grodnae decantati:1713.
Jte fontes Heliconis
date plausus lyrchae (?) tonis...
- л. 29 об. Pism o duchu swientym
O duchu swienty, Boze serca mego
Przydz z przenaświęszym sacramentem Słowa twego.
- л. 30 об. Maria Caelivia Coelum | jam ascedit (2)
Exaltare, sublimare | super chorum (2) angelorum.
Съ нотами.
- л. 31. Boze łaskawy, przymi płacz krwawy
Upadających ludzi...
- л. 32. Benevolus audi quae tuae sunt laudi,
O nefas, o crimen, mors transit limen...
O parvule delicate, Patriam defende.
» O fallax mundi Pulchritudo
O vana hominum sollicitudo...
» Bywało licha mnoho na swiety
Studenno w zimie, hariaczo lety...
- л. 32 об. Czom sia ty mołoycze zurysz
Czom sobie hołowenku trudysz...
- л. 33. Ach ukrainenko, biednaia dołenko teper twoia.
Zhinuli kozaki, dobryie iunaki, ach krow moia...
- л. 33 об. Ukrainenko, matuchno moia,
Ach iak tiaszkaia biedonka twoia.
- л. 34. Hoy na hary żęcy znut,
Da dołom, dołom, da dolinoiu kozaki idut.
» Oу wsrach (?) nowoho mostu
dali kozakom chłostu.

1. 34 ob. Hoy reka Styru, szczo chmel o wiru
zrobiu na pretiu miru...
1. 35. Czornobryw laszok drowa rubaet,
A kazaczeńko tryski zbiraet...
1. 35 ob. Oy da poszła meyła do szkoły
A zamknuła leyzera w komory...
1. 36. Na mosty mosty trawa murawa,
Potkali żołniry sławnyie rycyry Bryskoho rawa...
1. 37. A ia zły dziateczki, a ia zły
Jako więc chrzan bez miodu,
Abowięc cukier z łodu, takes dobry...
- » Czego chcesz Po nas Panie zat we hoyne dary
Czego za dobrodzieystwa których nie masz miary...
1. 38. Coc na dobranoc ciężko uspiony
grzechami memi ciężko zmorzony...
1. 38 ob. Czemu pod chorągwią pychy swiat hołduie
Ktorego fortunom niestatek panuie...
1. 39 ob. Czas wesoły krotofili kiedy czas wesoły,
Gdy bezzimne w koło idą roiem wtaniec psczoły.
1. 40 ob. Dobranoc Jezu, me drogie kochanie
Niech serce moje na dzień ci zostanie...
1. 41. Dawnych czasow ženio sie ptastwa barzo wiele
A pan orzeł iako król sprawował wesele.
1. 42. Dożą lata iako gdy s cęciwy
lotną strzałę łuk wymiota krzywų...
1. 43. Da chodiw czerczyk day uliczkoiu
Da zwalisz ieho day lubeczkoiu...
1. 43 ob. Gray dudo, gray, dudy nadymay,
Nie będzieszli grał, nie będziesz nic miał...

1. 43 06. Hoy (3) nie będę ia, nie będę ia frasował głowy,
bol to głowy nie będę...
1. 44. Jedzie puchacz po błoniu
na cisawym Koniu,
Zaiąc chrostem, długim chwostem...
1. 45. Jo, io, gaudeamus cum iubilo,
Dulces Luthenaci cum iubilo...
1. 45 06. Kiedy Pan Bog łaskow, to wszystko dobrze
Kiedy Pan Bog daie, to wszystko szczerze...
- » Kary mene Hospody moy, och noż mene ne kiday.
Rad ja kary wsiętku znoszu
Tylko twoiey łaski proszu.
1. 46. Kwiecie młodosci pełen gorzkosci,
skusisz smiertelney kosy,
Kosztowna perła z Panskiego berła
zgasnie iak kropla Rosy...
1. 46 06. Na frasunen.
Lekkim stylem o powietrzney powiem wara wyprawie
Dotąd to na zimę lecą w goscinę zurawie...
1. 48 06. Letiw czorny zük, zük
Day do reczki puk, puk...
1. 49. Magna supremi Genetrix
tonantis Virginum princeps...
1. 49 06. Mazurowie mili, gdzieście się popili
1. 50. Mysl wesoła, niestroskane
Serce, zdrowie nie łatane...
- » Niemasz w światowey statku miłosci
Ktoru by stoła w swoiey stałosci...
1. 50 06. Coto za dobroc Pana Jezusa, że łaskow na mnie...
Молитва.

- л. 55. Reliquum de Sancto Borgia.
Było swym przenikał okiem,
Dziwny Borgiasz, Choc więc lampa nie
gorzała przed slicznym Bogiem.
- л. 56. Hymnus de Beato Francisko Regis Sc-tis Jesu.
Franciszku Regisie dziwny apostole
Uczniu Jezusowy w Loretańskiej szkole...
- л. 56 об. Чистый.

Извлекаемъ ниже малорусскія пѣсни въ порядкѣ описанія. Въ рукописи начало пѣсни, написанное подъ нотами, далѣе уже не повторяется; мы, точно скопировавъ ноты съ подписаннымъ текстомъ, для удобства пользованія даемъ ниже полный текстъ пѣсни, съ перваго до послѣдняго стиха, отмѣчая въ примѣчаніяхъ поправки, сдѣланныя рукой кс. Рудницкаго. Ноты воспроизводятся согласно рукописи, безо всякихъ исправленій и измѣненій.

1.

Duma Kozackaja.

- л. 2. Oj¹⁾ kolibmy znali
I kolib wiedali,
Iak u pekli licha²⁾ dola;
Tot czas posli by my
Hde³⁾ do Manastyra

1) Поправлено рукой кс. Рудницкаго изъ первоначальнаго Ној.

2) Первоначально: Szczo w pekli dola lichaia.

3) Первонач.: Нос.

Za chrechy Bocha prochaty.
Wsiochdy w pekli buty,
Wsiochdy z bisom zyty —
O preklataja dola.
    Woliw by nieznaty
    Batka ani maty,
    Niz w pekle probywaty.
Bo koli Dorocha
Do nieba y Bocha
Swiatocho nam zawinet,
    Wsiaja Nasza sprawa
    I kozacka sława
    Zmienic się na pochybel.
Czom nie uwazajem,
Koli obrazajem
Hospoda tazko chrychom.
    Szczu biesu u newolu
    Wiecznuju Niedolu.
    Samocho addaiemsię.
Swiet dryzał pred nami
Z nepryiatelami,
A bies się Nami chlubił.
    Ei bra(ta)tia kozaki,
    Sławnij Iunaki,
    Koli czas poprawmo się.
Maty Ukraina
Kozackocho syna
Na sławu porodyła;
    Nę hynmyz Iak muchi
    Y Durni j płuchy
    Miernie budem słuzyty.

2.

Ach U - kra - i - nen - ko   bed - na cho - dy - nen - ko   te - per two - ja:
Zhi - nu - li ko - za - ki,   do - bre - j   Ju - na - ki,   ach krow mo - ja.

1. 6. Hdez wy dorozenki hdez wy chmelnyczenki, wy wany?
Smiełyię sotniki bytnie desatniki y wy hetmany,
Hdez u pola dykiię chdes w neludzij smertenka zachnała,
A wieszty naszoho neszczascia horkocho nedała.
Kołisia Ta[ta]rskomu narodu dykomu strach byw kozak.
Ach teper strach nowy naszomu ludowi krymski saydak.
Tak opanowali tak nas opasali zo wsich stron
Sczo tylko naszej krwi zaporoskoj sam zdet woron.
Bratia choroszyie, mołodcy chozyie wo krw ilezat:
Bez chołowy tyię bez płecza drachiię piások zoblat.
Krew leietsię rykami, usłane trupami pobitich pola,
Na hetmanow chołowy włożyła okowy tiazkaia
niewola.
Za prowod, za zwony soroki worony smutno kryczat,
Za diaka hłasnocho za popa własnocho wowki wyint.
Ny truny ny iamy pochreb Ptaszkamy prekrat maiem.
Biedna Chołowenko, krasnaia Dolenka, czymsię staiem.
Iak mnocho Pochancow znasznych ze brancow, detok małych,
Z nich nepryiatelow, z nich teper Tatarow maiem
stałych.
Ne odyn wnuk dieda szweda szweda (?) zabyw,
Własny brat na brata, Batko na dytata mecz naostryw.
Niemasz wze ani Porady; szto maiem dyiat?
Ach tolko chorenko y welmy tazenko ω tak
Dumat.

Nechay kto znaie chotko dumaię szczo toten zbroiw
W tarzku Chodynenu wsii Ukrainenku zŁudej
zŁupuw.

Нѣсколько ниже эта пѣсня повторяется также съ нотами; въ виду нѣкоторыхъ различій въ текстѣ и нотахъ приводимъ и второй списокъ этой пѣсни, гораздо болѣе исправный, какъ видно изъ сличенія. Очевидно появленіе его въ сборникѣ обусловливается неудовлетворительностью перваго списка, сдѣланнаго наскоро, неразборчиво и съ искаженнаго уже оригинала. Впрочемъ иногда (ст. 4 и др.) первый списокъ даетъ лучшее чтеніе, почему также небезполезно привести оба списка.

Ach U - kra - i - nen - ko bied - na - ia do ĺen - ko te - per two - ia:

Zhi - nu - li ko - za - ki, do - bry - ie Ju - na - ki. Ach krow mo - ia.

1. 33 Ach ukrainenko, biednaia doĺenko teper twoia:

Zhinuli kozaki, dobryie Iunaki, ach krow moia.

Hdesz wy Doroszenki, Hdesz wy Chmelnicze[n]ki
y wy Iwany?

Smieĳyie stoĳniki, bitnyie Diesiatniki y wy Hetmanŷ.

Hdes w Pola dykiie Hdes w nieludzkiie smiert zahnaĳa

A wiesty waszoho Nieszczastia horkoho wam nie daĳa.

Kolisz Tatarskomu narodu dikomu strach byw kozak.

Ach, teper strach nowŷ Nuznemu Ludowi Krymski
saydak.

Tak was opanowali tak wies (?) opasali ze wsiuch storon.

Szcho tolko naszoi krwi zaporoskoi sam zdet woron

Bratia Choroszyie moĳocyŷ hoųyie wo krwi lezat,

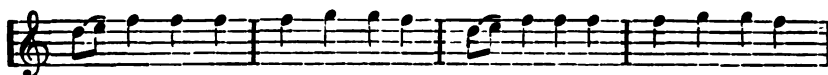
Bez hoĳowy tyie bez plecza druhyie posok zoblat.

Krow leiecsie rekami, wĳasne trupami politych pola;

Na hetmanow holowy wĳoųyĳa okowy tiaszkaia niewola.

- Za prowod za dzwony-soroki worony smutno
kraczut ||
06. Za Diaka hlasnoho, za Popa własnoho wowki wyjut.
Ni trumny ni Jamy, pochreb mez ptastwami proklat
maiem.
Biedna holoweyko, krewnaia doleyko czym sia staiem.
Iak mnoho Pohancow z naszych ze brancow detok
małych:
Z nich nieprzyiatelow, z nich teper Tatarow maiem
smiełych.
Nie odyn wnuk dieada, nie odyn susieda susied zabiw.
Własny brat na brata, backo na dzieciata miecz zaostryw.
Niemasz wzo rady, niemasz y porady, szto maiem
dielat.
Ach tolko horenko y wielmi tiaszko w kutie dumat.
Niechay kto poznaie, a horko dumaie szto tatar zrabiw:
W tiaszkuiu hodynenku wsiu ukrainenku z ludiey złupiw.
Ach ukrainenko, biedna hodynenko teper twoia,
Zhinuli kozaki, dobryie Iunaki, och krow moia.

3.

Cho - diu czerczyk u - lecz - ko - ju zwa - liz io - ho li - bocz - ko - ju.

Czer - czy - ku, lub - czy - ku Pie - nia - zu, wie - ta - ziu Pie - ra - pie - lon - koz moy.

- л. 21. Chodiu czerczyk ¹⁾ uleczkoju,
Zwaliz ioho liboczkoju.

1) Czerczyk — монашекъ; изъ черчикъ, уменьш. отъ чернецъ.

Czerczyku, lubczyku,
Pieniazu, wietaziu,

Pierapiełonkoz moy.

Da na czerczyku kabłuk nowy.

Da y sam Czerczyk czernobrowy.

Czerczyku lubczy[ku] etc.

Da u czerczyka Da y szapoczka,

Da y sam czerczyk iak luboczka,

Czerczyku etc. ||

л. 21 об. Da u czerczyka sutanoczka,

Da y sam czerczyk iak Pannoczka

Czerczyku etc.

Da u czerczyka pojasoczok,

Da y sam czerczyk iak kwitoczok.

Czerczyku etc.

Da u czerczyka (kawtaniczok¹) Day chu[s]teczka,

Da y sam czerczyk iak laseczka.

Czerczyku etc.

Da u czerczyka kawtaniczok,

Da y sam czerczyk iak paniczok.

Czerczyku etc.

Da u czerczyka panczoszczka,

Da y sam czerczyk iak koszczka etc.

Da u czerczyka czerewiczonki,

Da y sam czerczyk ne wieliczenki.

v. choroszónki. etc.

Нѣскольکو ниже эта же пѣсня повторяется снова, но уже
безъ нотъ и съ нѣкоторыми разночтеніями:

л. 43. Da chodiw czerczyk daŷ uliczkoiu,

Da zwalisz ieho daŷ lubeczkoiu.

---

1) Зачеркнуто въ рукописи.

Czerczyczku lubyczku,

Pienieziu, wietieziu,

Pierepełoczkoz moy. ✓

Da na czerczyczku kabłuk nowy,

[Daysam czerczyk] czernobrywy.

Czerczyczku, lubyczku etc.

Da na czerczyczku Sutanoczka,

Day sam czerczyk iak pannoczka.

Czerczyku etc.

Da [na] czerczyczku poiasoczek ¹⁾,

Da y sam czerczyk iak kwietoczok.

Czerczyku etc.

Na czerczyku czerewiczenki

Da sam czerczyk niewieliczeńki.

Czerczyku etc.

Da na czerczyku Panczoszczeczka,

Day sam czerczyk iak koszczeczka.

Czerczyku [etc].

Da u czerczyka kaftaniczok,

Day sam czerczyk iak paniczok.

Czerczyku etc. ||

об. Da u czerczyka day szapoczka,

Da y sam czerczyk iak lastoczka ²⁾.

Czerczyku etc.

Da y sam czerczyk iak laseczka

Da u czerczyka Da y chusteczka ³⁾

Czerczyku etc.

---

1) Рукою кс. Рудницкаго поправлено: роіазосчок.

2) Рукопись—lastoczka.

3) Эти 2 стиха показывают, что оригиналомъ текста былъ нотный списокъ, почему стихи списаны въ неправильномъ порядкѣ.

4.

Sam ia ne zna - iu   Jak Na swie - ty zy - tu,
By - wazy sty - łom na zem - li   Bo - chu Nie chre - szy - ty.

- н. 24 об. Sam ia ne znaiu, Iak na swiety zyty,
Bywszy z tyłom na zemli Bochu Nechreszyty.
Ia chocz[ty] I ieszcze Chreszyty,
A tut kazut Umeraty y we chrobie Chnity.
Postił truna, tysnoie łoze:
Dusza strachu naberetce, och muj Mocny Bożę.
Skoro słońce wzoyde Bochu Pomolu się,
A wspomniawszy Na chrech slezamy oboliu się.
Oy bida, bida, szoz czynity Maiu,
Do kochoż ia Prozbu woznesty Maiu.
Do preswiatoj Diwoi Dewyćy,
Do prebłochosławioney Bochorodcy.
A my zaspiewaymy Piesn Preswiatniui:
Raduj się Niewisno Newisnaia.
Aliłuja (6) et cetera.

5.

Настоящій списокъ, хотя и неисправный, кромѣ того, что снабженъ нотами, важенъ еще и тѣмъ, что помогаетъ намъ исправить ошибку, допущенную въ I т. ч. 1 «Исслѣдованій и матеріаловъ», стр. 159—169, и именно слѣдующимъ образомъ: настоящая псалма есть произведение малорусскаго автора, а заимствована полякомъ-составителемъ настоящаго сборника. При свѣтѣ новаго матеріала псалма должна быть отнесена къ группѣ стихотвореній, разсмотрѣнныхъ въ главѣ IV нашихъ «Из-

слѣдованій». Отношеніе между текстами, опредѣленное нами, остается въ полной силѣ.

6.

Oj da po-szła mej - la do szko-ly, Da sa-mknu-ła lei-zo-ra wko-mo-ru.
Ole me - ne ley-zer, Bo-ruch ta-ta ho-le-le, ho-le-le, uf, [uf].

1. 26. Oy da poszła¹⁾ meila do szkoły,
Da²⁾ zamknuła leizora³⁾ w komory *)
Ole mene, leizer⁴⁾, Boruch tata, holele (2) uf, uf.
Oy da przysli⁵⁾ z⁶⁾ zamku hayducy⁷⁾,
Da wziali Leizora⁸⁾ pod ruki,
Ole mene etc.
- 5 Oy da prysla⁹⁾ Meila iz skoli
Da nie naszła leizora¹⁰⁾ w komory.
Ole mene etc.
Ty moj miły Sinku Awramku,
Obac swoho Tatonka z ganku¹¹⁾
Ole mene etc.
- 10 Skoro pryszow w zamkowe porohi,
Zaraz wziaw Maneli Na nochi.
Ole mene etc.
Och¹²⁾ kapara tomu zlomu czasu,

*) Поправка рукой кс. Рудницкаго, первоначально—«w szkoli».

Варіанты изъ списка на л. 35 об.: 1) poszła—вписано позже рукой кс. Рудницкаго. 2) а. 3) leizera (дальше вездѣ е). 4) Oylemene Cheyzer.
5) przysli. 6) z опуц. 7) hayduki. 8) Oy da wziali lezera...
9) przyszła. 10) Niezostała lezera... 11) Два стиха 7—8 опуц.
12) Oy.

Sczo wlazyli na siiu kowbasu¹⁾.

Ole mene etc.

Zastawluz²⁾ ia z atłasu katanku,

A wykuplu³⁾ Leizera z zamku.

Ole mene etc.

Iak się maiesz Leizer⁴⁾ Nieboze?

Troche lepiej⁵⁾ Niz pies na powrozię.

Ole mene etc.

Sco to tobie⁶⁾ za horło diiut⁷⁾?

Oy⁸⁾ ne mozesz zubami Prokusit⁹⁾.

[Ole mene etc.].

Oy wolu z¹⁰⁾ ja nahle¹¹⁾ Zdychaty,

Niz swinniuiu kowbasu¹²⁾ kusaty.

Ole mene etc. ||

Oy ozmiz ty u Borucha Pscicu¹³⁾,

Scob¹⁴⁾ obieła nasyi¹⁵⁾ kunicu.

Ole mene etc.

Oy ozmiz ty¹⁶⁾ Cwancykow wiele,

Scob¹⁷⁾ złożyli z moich noh manele.

Ole mene etc.

Oy choc zostaw usiu moju Chatku¹⁸⁾,

Scobych¹⁹⁾ nie wziaw w turmię²⁰⁾ po zadku.

Ole mene leizer, Boruch tata holele, holele,

uf, uf.

1. 32. Bywało licha mnoho na swiety,
Studenno w zimie, haraczo lety.

Holota usiuchdy Hroszy niemalet,
a Panom co dzien Pak prybywaiec ||

---

1) ...naszyiu kołbasu. 2) Zastawlusz. 3) byj ykupiw. 4) Lei-
zera. 5) Слова переставлены. 6) Szto tobi... 7) dusit. 8) Czy.
9) Odkusit. 10) wolusz. 11) nagle. 12) Swinniu kołbasu.
13) Chocze wozmi u boucha psicu. 14) Sztob. 15) naszj. 16) Da
azmisz ty. 17) Sztob. 18) Na ostatek Proday moiu chatku. 19) Sczob.
20) w zamku.

06. Wiet nie dokuczyt odnaia bieda
z rodu wrod tia chniec mowczkom susieda.
Ninki (?) z toboiu narokom ichraiet,
Zautra nie za harazd tobie oddaiet.
A sztosz diełati z lichom nieozym (?)¹⁾
musim cierpiť, koli niezmożem.
Czom to nam lichu horsz dohrewaieť,
teper zmywaieť, teper steraiet.
Hlaniem (?) — na odnym soroczki pusto,
Na drugom Swyty szowkovey husto;
Hodyn y chleba kroszki nie maiet,
Druchý Pieročý Procz odkidaieť.
Otak na swiety wsiochdý cierpiť
Harazd nie harazd sztoz z tym radity.

7.

а. 32 об. Czom sia ty mołoycze zurysz,
czom sobie hołowenku trudysz.
Oy Pokin, pokin tuzyťy —
Pocznimo Bochu sia molityť.
Bies biedu lichuiu zbude,
Sztosz bude to deset nabude,
Oy Pokin etc. ²⁾
Tu prawda kozdoho wika
Bez smutku nie[ma]człowika.
Nie wsiochdy zima bywaie,
po noczy dzień nastupaie.
Nie wsiochdy Pioruný biiut,
y wietry zimnyie wyiut:

---

1) Niehożym?

2) Припѣвъ—два стиха, повторяется послѣ каждого двустипія. Въ рукописи—только начало припѣва послѣ каждого четнаго стиха, какъ въ ст. 7.

Na wiesnu kłon zakwitaie,
choc w osien list opadaie.
Choc słońce w chmuru zachodit,
iednakżè po niebie chodit.
Choc licha piwa na warit
y Horkim zalem zaskwaric;
Choc bresze ludzkaia huba,
choc wisit na szyj zhuba,
Choc niwa Paszni nierodit,
Choc osmak s mosz[n]y wychodit;—
Nie to Pan szto hroszŷ maiet ¹⁾,
ale to, szto Bocha znaiet. ||

1. 33. Boch dolu bieret y daiet,
Boch ludziom wsio udelaiet.
Czasto bywa, szco rano Płacze,
A w wieczor wesoło skacze.
Oy Pokin, Pokin tuzytŷ,
zacznamo hospoda chwalitŷ.

8.

1. 33 ob. Ukrainenko, matuchno moia
Ach iak tiaszkaia biedonka twoia. (bis)
Okrymski || ordyniec osiach,
na twoiu zhubu Pohaniec prysiach.
Popaliw miasta || sieła wsie zhubiw,
Sotnikow twoich naystarszych pobiw.
Krowiu krasneiut || oziera, brody,
Krow teczet w rekach — nie pytay wody ||
1. 34. Krow zielonyie || zmoczyła pola;
Ach iak tiaszkaia twoia niedola.

---

1) t—зачеркнуто.

Dietki małyie idut w niewolu,
na swoiu horko płaczut niedolu.
Biednyie matki || skubut wołosy,
Smutnyie niebo tawkuc hołosy.
Ukrainenko, Matuchno moia,
odna w hospode nadyia twoia.
Hlan że Hospody¹⁾ z iasnoho słońca:
niechay Ukraina niehiniec do końca.
O dwiemi || strełki złam sachaydaki,
Pozały²⁾, Batko, twoie kozaki.

9.

- л. 34. Hoy na hory zęcy znut,
da dołom dołom da dolinoiu kozaki idut.
Meże niemi try Hetmany,
szto wiedut woysko zaporoskie dolinami.
Odyn Hetman Doroszeńko,
szto wedet woysko zaporyskie³⁾ choroszenko.
Drugi Hetman Sachaydacznik,
szto zhubiw trysta kozakow, zły nieobacznik.
Treci Hetman Drohozdenko,
szto wedet woysko Moskowskie borozdenko.
Idut Lachy dorohami:
zakryczuc, kliknuc wam «Pomay boch» za horami;
Pomahaý Boch kozaczenkom,
sztob odkryknuli da z samopalow Laszenkom.

---

1) По подчмщенному.

2) Изъ pozałyу.

3) Поправлена посл. буква на о.

10.

- я. 34. Oy wszach (?) nowoho mostu
dali kozakom chłostu
Oy biednaz to nasza hołowenko:
niemasz komu porady poradit etc.¹⁾
Oy w nedelu rano
naszych sotnikow Pobrano,
Oy biednasz etc.
Oy Poniedyłok rano
naszoho Solima ztinano²⁾,
Oy bied. etc. ||
- об. Oy we wtórok rano
naszo Pawluka zimano,
Oy biednasz etc.
Ledwo przysli krobownicy,
niestało nas y połowicy.
Oy biednasz etc.
Piat tysiacy zostało,
da y hetych duzo³⁾ malo.
Oy biednasz, biednasz dola kozackaia:
Sieczec nas ruka Lackaia.
Oy biednasz etc.

11.

- я. 34 об. Hoy reka styru, szczo chmel o wiru
zrobiu na pretiu miru
Hde w Dniepr wpadaiesz, opowiadaiesz
radost y z woyny y z wiry.

---

1) Рукоп.—poradity poraditeki (?).

2) Рукоп.—zhimamo.

3) Рукоп.—худо.

Han nastupaiet, sam pomahaet
kozakow Lachow bity.
Po bieresteczkom Małym miasteczkom
onych że krow prolity,
Na przewozie czy pak w dorozie
Korola Pochromiti.
Woyskom, Hetmanom, korolem panem
Tatarom zapłatiti.
Sereda pryszła, wsia orda wyszła;
Han y Chmeil z kozakami,
Rano szturmuiut y następiut
tycho meże Lachami.
Acz KoniecPolski Chorązy polski
napierwszy wybiachaie,
Znim lubomirski znat muz Rycerski
z oboru prystupaie.
Oy Lubomire, tobie prymire
pered Krolem iti,
Nie z kozakami y z tatarami
nay pierwszemu się bity. ||
i. 35. Idut Dietyny, iak muž odyný,
brat bratu pomahaiet,
A Wieszniewiecki choc niewieliczki
swoich nieodstupaet.
Biut się zywo, hoteż nam Diwo
na toho Osolińskoho,
Szto nas woiuie, nie nasładuie
Kancelera Diatka swoieho.
Toy buw ¹⁾ spokoiný, ²⁾ nieszukawý, —
Sey na nas natieraiet.
Baczyw Rycera Han Podkanclera
Sapiehu szto zblizaiet:

---

1) Рукон.—буе?

2) Рукон.—нєшукав.

Z Swymi Pułkami y Rycerami—
k bunczuku się zmykaiet.
Paw strach na Hana: Szlet do Hetmana,
gdy nocz iuz nastupiła,
Sztob twoia rada istotnaia zdrada
nikolisię nie sniła.
Ja procz od obozu da pak wychozu
za twoiu zdradu tobie
Łytki dryzały, byw strach niemały
mezy Lachami sobie.
Kryknuł: «zowniere mocnyj rycere
naszto nas nahaniaiesz?»
Hey kasztelanie, wielik Hetmanie,
lepsz co nie umykaiesz.
Och lahnow iak zwier, kryknuw iak lew
na zołnierskie słowa.
Ostraia iak miecz, towstaia iak piecz
była tamtaia mowa.

Этотъ списокъ важенъ, такъ какъ даетъ нѣчто неизвѣстное
другимъ спискамъ, обследованнымъ нами, см. «Исслѣд. и мате-
риаль», т. I, ч. 1, стр. 94—102.

12.

- л. 35. Czornobryw laszok drowa rubaiet,
a kazaczeńko tryski zbiraiet.
Oy zbiray, zbiray da warŷ isty.
łacno warity, niet czom solity.
Oy prodaj woły da kupi soły.
łacno prodati, niet czom oratŷ.
Kotyc sie krysztop po sianożaty:
Sterez się kozak pono sie wziaty. ||
- об. Oy kolisz taki niech te czort rusza,
nielubit tiebie kozacka dusza.

Oy Puzay chutko husenki niebaw;
dobra nocz, ieszcze ia niespaw.
Kolisz ty niespaw, niebudesz spati,
bo za hodynońku bude switati.

13.

1. 36. Na moste roste¹⁾ trawa murawa,
potkali zołniry, sławnyi rycyry
Bryskoho rawa, bryskoho rawa.
Odyn słuzalec tiaw rawa w palec,
cornaiia hodina, lichaia nowina —
wziaw kozubalec, wziaw kozubalec.
W miesty beresty zydom kazali:
z iakoiu zbroioju wybrancy do boiu
wychodit mili, wychodit mili.
Wieczorney Chwili radu czynili
Chazanom Iunakom, szto b preciw Polakom
nakoń wsiadali, nakoń wsiadali.
Samomu rawu dali buławu
wielkuiu tiaszkuiu iak wola holowa²⁾
na swoiu sławu³⁾, na swoiu sławu.
Zyda maiera za furiera
faybisza w pancyru w woszowym kolniru
za kawalera (bis).
Zyda stolnika⁴⁾ za pułkownika,
A Pana chazana za swoho hetmana,
y za straźnika, y za straźnika.
Arędar z łomzy był tam charaży,
aicik porucznik, lewitan kapitan,
Hurs⁵⁾ kapral hoży⁶⁾.

Поправки рукой кс. Рудницкаго: 1) на mosty rosty. 2) iak зачеркнуто,
далше переправлено на: z wołowu hołowu. 3) Надписано сверху p risz na
stawu. 4) Поправлено на — szkolnika. 5) Надписано — sz. т. е. чит. —
Huras. 6) Неразборчивая приписка: to Cyn Stary (?).

Sami mężowie mocny zydowe
Bachury Pachury Pębrawazy kostury,
Iak mazarowie (bis),
Wysli⁷⁾ w pole staneli w dole
w balmakach, w kołpakach, w bryletach,
w mankietach—
własnie iak w szkole (bis). ||

06. Ażno poculi za pułcwiere mili,
szto idzie słuzalec, żołnierski szubrawiec,
Barzo podpili, barzo podpili.
Owey kapara, lichaia pora,
staneli do szyku, narobili⁸⁾ kryku:
Scio za poczwara, scio za poczwara!
Stroz do pistoleta, Srol do bandoleta,
a rabin za karabin,
Hirs do muszkietu (bis).
Złodey słuzalec hoły iak palec
dobywszy pałasa tiaw⁹⁾ włos Anasza,
Boruchu po bruchu, monosu po nosu,
a lebi po gebi, a Icku po licku.
a iudzie po udzie —
oy corny hod zydom na zawod!
Y tak ich hnaw, y tak rubaw —
y ruki na stuki, y głowy na połowy,
y zęby przez gęby
Poutinaw, poutinaw.
Borem z taborem sli gęstmy lasem.
niesczęsny ty Lachu, narobiw nam strachu
Swoim palasem, swoim pałasem.
Siew raw na placu, iew zserca macu;
och moy Bachury od odnoho¹⁰⁾
zhinuli na placu (bis).

7) Приписано спереди: J.
лено: staw.

8) Добавлено заглавье — та.
10) Что то въ рукою. опущено.

9) Поправ-

W Budzie przy dudzie słuzałec skacze
a zona Arona wielce zasmucona
po swoim Aronu płacze.
Boday ty Lacha niemiew ty fortany,
sco moho Arona wprawiw
do trunŃ, do tramny.
Ach dam że pownu kozu złota,
scob menie nie brała,
do woyska nie miała
złaia Piechota. bis
Stoi na stole, stoi drabina,
porwali związali, do woyska pomcali
Lachi rabina [bis]
Och corny hod zydom na zawod.

Варіанти см. у Драгоманова, «Матеріали для історії віршів українських», и Грушевського, «Сьпіванник з початку XVIII в.», гдѣ указаны и другія издания.

---

14 ¹⁾.

- л. 45 об. Kary mene, Hospody moy,
odnož mene ne kiday. ||
л. 46. Rad Ia karu wsięku znoszu,
tylko twoiey łaski proszu.
Rukaz twoia chot tiaszkaia,
odnak Backowskaia
K arywszy pożałujesz,
skarawszy pomiłujesz.
Oy lichosz tomo dytiati,
kotoroho nie bijet Mati
I swajowoley ieho lubujet
a ieho na hol(?)hołduiet.

---

1) Пѣсня эта и слѣд. приписаны нѣсколько позже въ нач. XVIII вѣка.

Dubiec że twoy umie uczyt,
a nikohoz niezasmutit.
Riat niestoit se odnoho,
dubcom twoim schrostanoho.
Lubyž mene, Panež ty moy,
Lubi mene, hospody¹⁾ moy.
A chociaž Lubosti twoiey
onadusza (?) duszy moiey.
Iak bez doszczu hohorody,
tak sochniet zemla (zemla) bez wody,
Tak serdenko usychajet,
Kiedy twoiey łaski nemaiet.
Pokininy²⁾ swoiey woli
Człowiek lieb³⁾ sto upiec soli (?),
Tiaszki kamien prý dorozy,
albo hurba suchoy lozy;
Sol w wodu się stoplajet,
kamien miestu (?) zawalajet.
A zoschła łoza do czeho:
do ohniewa haraczoho.
Swoiaž wola u piekle horyt,
a ohon iey nie zamoryt.
A chot sloz Reki wzbieraiut
ohnia pak niezalewaiut

15.

metir
ж. 48 06. Letiw czorny žuk žuk
day do reczki puk puk.
pryletiła ieho mati
Jeła zuczka załowati:
och moy miły zuczku,

---

1) Поправл. на hospode

2) Pokiniemy?

3) M. 6. kep.

poday ze mi ruczku.
Ja nieszczasna mati
poszła była žati —
ty w siłonku ufaw,
w bystruju reczku upaw.
Och moy miły žuczku,
poday že mi Ruczku.

Wyżu Synka moho
w reczku upadłoho.
Oy czy pit zachotiew,
Czy od słońca upatiew?
Och moy miły zuczku
Poday ze mi ruczku.

Sztosz ia pocznu sobie,
iak dam radu tobie?
Albo utaplusia ¹⁾,
Albo udaulusia.
Och moy miły zuczku etc.
Z oczok ²⁾ zlosa płyniet,
z żalu Serce nyiet,
oczenkami łup, łup,
noczenkami tup, tup.

Och moy miły etc.
Poday ze mi obie,
ia dam radu tobie;
Albo z nim nawieki
niewychodił z tey Reki.
Och moy miły zuczku,
Poday že mi Ruczku ||

л. 49.

Czy iaž tobie, žuczku,
toho nie mowiła?
Czy iaz tobie, zuczku,
szczoz złocho zyczyła?

---

1) Исправлено позже на *сі*. 2) Переносъ: *Сзыіаž*. 3) Поправл. на *осчек*.

Nalatay, niebniay,
powodon[c]ie nie pływay.
och moy miły ettc.
Da ucoz ¹⁾ Rybki pływaut,
chutko pryplwaut —
Moho Synka polknati dumaiut.
Och berut, och y rwut zuczka—
niezostała ruczka.
A ia biedna Mati
szto budu diełati,
Koli moho Synka
nebudu widati?
Oy skoczni ohrynusia,
za taboju ntaplusia—
Niechay zal moy znaiut,
Matku pozygaiut.

Тексты и ноты приведенных выше пѣсень переданы буква въ букву. Мы не задавались цѣлью представить критическое изданіе старинныхъ малорусскихъ мотивовъ: изученіе и обработку, а также исправленіе опубликованныхъ нами записей предоставляемъ музыкантамъ-специалистамъ. Здѣсь мы желали только отмѣтить ту цѣнность, какую по своей рѣдкости представляютъ для исторіи пѣсни приведенные напѣвы ²⁾).

Въ виду же того, что и польскихъ пѣсень свѣтскаго содержанія въ старыхъ нотныхъ записяхъ извѣстно очень мало, а въ особенности конца XVII — начала XVIII столѣтія, приводимъ нѣсколько напѣвовъ изъ того же сборника оо. Гинтовта и Рудницкаго.

---

1) М. 6. слѣд. wzei.

2) О значеніи малорусскихъ нотныхъ записей см. брошюру Ст. В. Смоленскаго, О собраніи русскихъ древнепѣвческихъ рукописей въ Моск. Синод. училищѣ церковнаго пѣнія (Отгискъ изъ «Музык. газеты», 1899).

1.

Ja - ko ro - za mię - dzy ko - łą - cym gło - giem,
Tak Ma - ry - a mię - dzy ludz - kim na - ro - dem

Pow - sta - ła bez zma - zy slich - na pa - nien - ka, Ja - ko Ju - trzen - ka

Текстъ пѣсни—былъ извѣстенъ и въ русскихъ сборникахъ кантовъ и псалмъ, напр. рук. И. П. Б. Q. XIV, № 25, л. 202 об. см. наши «Исслѣдованія и матеріаль», I, ч. 1, стр. 188.

2.

Do - łąd mi - zer - neę dni prze - pe - dzo - ne

Wiek moy prze - zy - ty zy - cię stra - co - ne.

Snem by zwac trze - ba, po - nie - waz Nie - ba Spra - wy Moi - ę nie - god - ne.

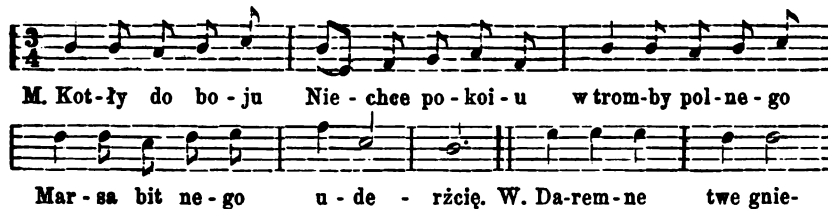
3.

Nie - bu by się mło - ǳe la - ta pra - wie row - nia - ły. Gdy by si - ła
Gdy by się w swym nie od - mie - nie stat - ku cho - wa - ły.

y u - ro - da y do u - cie - chy Po - go - da Nie u - pły - wa - ły.

4.

M. Kot - ły do bo - ju Nie - chee po - koi - u w trom - by pol - ne - go

Mar - sa bit ne - go u - de - rzyć. W. Da - rem - ne tve gnie -

wi-da-rem-ne ha - ła-sy we-so-le wcz-a-ry bic ka-no cza-sy.

5.

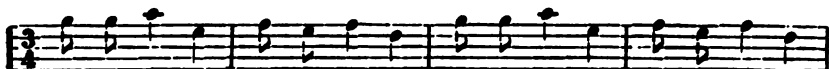

A o coż się si-tar-ze po - bi - li O mar-no rzecz,

O mar-no rzecz o o-go-nekko - by-li.

6¹⁾.

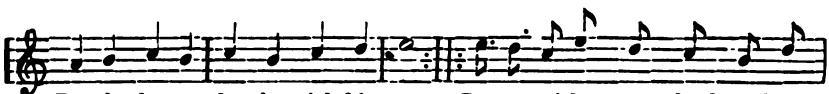

Nic nie-ma swiat sta-tecz-ne-go Jed-no gor-ze od dru-gie-go

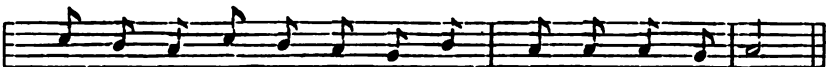

gor-za - ła-czka gru-nt [gor-za - ła-czka gru-nt]...

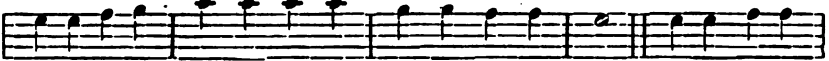
7.

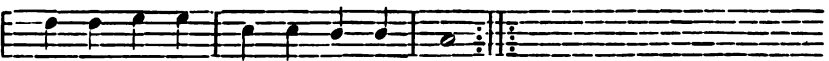
Per-lo dro-ga skar-bu wiel-kie-go Du-żo mi-ła wgrze-chach zgni-ła,
Dzie-ło rę-ki kro-la wiecz-ne-go straż-li-we-mu sę - dzi tve-mu

Smierc przy-by-wa czas u - pły-wa Czas się po pra-wic.
Z grze-chow wszy-skich cię-żkich brzyd-kich przy-dzie się sp[ra-wic].

Ach nie-ste-ty jak bez-pie-cznie co-dzien grze-sze - my O Chci wo-sci

peł-na zło-sci jak ze nam ra - dzisz.

1) Верхній край листа отрізанъ; въ первомъ и третьемъ тактѣ по догадкѣ.

8¹⁾.

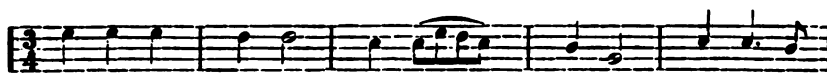
Za-iąc so-bię sie-dzi pod mie-dzą a mys-liw-cy o nim Nie wie-dzą.
Po chro-sci-nię nan sczu-wa-ią tra-bio krzy-czo y wo-ła-ią: la lasz go.

9.

Trwo-ga w Ko-ro nię, lech we krwi to-nię Na Pol-skie ta-try
bi-ią iuz wia-try z Bal-thi - dy.

10.

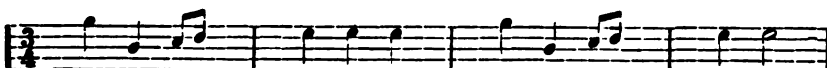
Nic się nic trwo-zę bom wtej o pie-ce Co man-dat
da-iesz wia-trem yz - le-ce.

11.

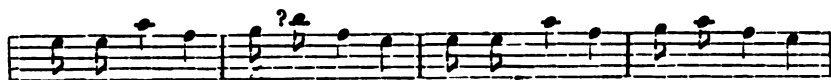
Nim na-stom-pio ma-ry Hec Hec sta-ry, sta-ry
Haec Haec

12.

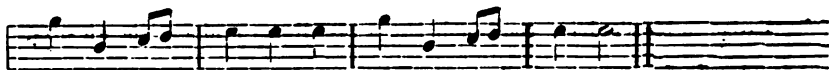

Hup sta-ry hup, [3] Hup sta-ry Hup

1) Верхній край листа обрѣзанъ.

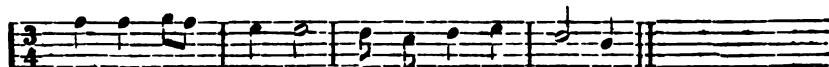

I wsta-ro - sci mło - de ko - sci mło - dych nie - masz e - brot - no - sch(?)

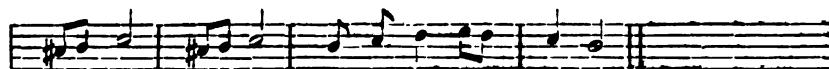

Hup sta - ry hup Hup sta - ry hup
hup sta - ry hup hup hup, sta - ry hup.

13¹⁾.

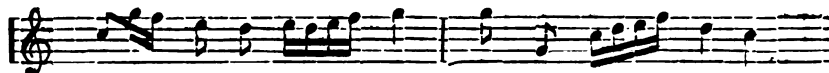

By - la Ba - bu - sia do - mu bo - ga - te - go
Mia - ła ko - zioł - ka Bar - zo ro - ga - te - go.

Fiu - tak pfeyk - tak Bar - zo ro - ga - te - go.

14.

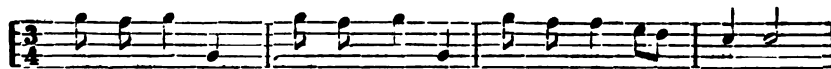

Wdro - ge, wdro - ge po - ko - iu y w kraj szczę - sli wo - sci

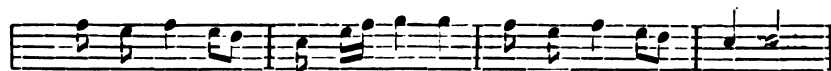

Nie chay cie bło - go - sła - wi bog nasz zwy - so - ko - sci.

15.

Kru - cy w Rzy - mie (bis) wi - ta - li Ce - sar - za

U nas czas - ow tych kur czę - ta ze - gna - li ku - cha - rza.

1) Повидимому эта пѣсенка—прототипъ живущей и донынѣ дѣтской пѣсенки о «сѣренькомъ козликѣ».

Какъ замѣтилъ читатель, мы опубликовали не всѣ нотныя записи польскихъ пѣсенъ: остальные, упомянутыя въ описаніи сборника о. Гинтовта, представляютъ собой либо ноты къ пѣснямъ духовнымъ, либо патриотическимъ. Что касается первыхъ, то мѣсто ихъ — въ сравнительномъ изученіи напѣвовъ русскихъ псалмъ. Что касается вторыхъ, то по несправности рукописи ноты не могли быть точно представлены; ихъ передача — дѣло музыкантовъ-спеціалистовъ, вниманіе которыхъ осмѣливаемся обратить на этотъ цѣнный сборникъ памятниковъ старинной малорусско-польской поэзіи и музыки.

III.

Извѣстно очень мало положительнаго о томъ, что представляла собой по формѣ и по содержанію старая русская поэзія до начала XVII вѣка.

Памятниковъ отъ этого, старшаго, періода до насъ не дошло, но записанныя для Ричарда Джемса въ 1619—1620 гг. пѣсни, а также нѣсколько позже пѣсня 1699 г. и довольно многочисленныя пѣсни XVIII в., изданныя А. И. Соболевскимъ, ранѣе П. А. Безсоновымъ, даютъ нѣкоторое основаніе заключать по аналогіи, что и въ XV—XVI вѣкахъ великорусская пѣсня была того же склада, что и позже. Консерватизмъ ея — слишкомъ силенъ: форма стиха XVII, XVIII и половины XIX в. — одна и та же, не смотря на разнообразныя культурныя и литературныя вліянія, замѣтно сказывающіяся лишь въ наше время. Особенно это замѣтно относительно былиннаго размѣра, который можно прослѣдить и въ нѣкоторыхъ статьяхъ лѣтописей XVI—XVII в. и который, видимо, восходитъ ко времени событій, о которыхъ идетъ рѣчь; въ данномъ случаѣ возьмемъ хотя бы сказаніе о Куликовской битвѣ.

Пользуясь Ростовской лѣтописью по списку Моск. Архива